

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Γνωστες το Πάντεοβο; "Οχι
βέβαια... Ε, λοιπον μάθετε δις
το Πάντεοβο δέν είναι τίποτε
μάλλον από ότι ένα γραφικώντας Σερ-
βικού χωριουδάκι, απέχον περί τὰ είκοσι-
πέντε λιθόμετρα από το Βελληράδι, μὲ τὴν
απογνάννησιν συνοικίας του δηκος ὅλες ἡ ορ-
μής πολιτείας, διλλαστος—γαι πιστὸς
κοινὸν δὲν τὸ ηγετικό γένος ιδιαίτερος λέ-
γος έαν δὲν έμενε σ' ο σύντο ή Λίνγνο, ή φα-
σιλισσα τῶν Τοπιγάνων!

“Ματε έχουν καὶ εἰ Τοιγγόνι βασιλεῖς θάρητσες; Βεβούσια σάς ἀπαντοῦμε. Καὶ νά τύ γρεσε στεγώ μας πόλι γιατίδη μηδουμάσθαι, οὐχ; Λοικία Φοβέι, η δύοισα ελέγχει περιέργωνα πρὸ δίλγου καὶ ορού, νά ταξιδέψουν ένας το Πάντζοβι διά ήπισκεψή την «Ερδάντεα Λένκα»; — Ερά, φέρε, τοιγγάνικα, σημαίνει «βασιλισσά» — τὴν γυναῖκα που στέλλεται σ' ό λεπτό σε τις τοιγγάνικες φυλές πού υπάρχουν στη γῆ; Άς δικούσουμε λιοπότη πάς δημιγταί η ίδια τὴν βασιλική αὐγή ξεκαλύψει την

«Τὸ Ἀγάπατον τῆς βασιλίσσης δὲν διαφέρει διόλου ἀπὸ τις καλύβες τῶν πυκνών της, δόντων ἄφορον τούλαχιστον τὴν επίπλωσην. Δὲν βρίσκεται κανεὶς σ' αὐτὸν οὐδὲ ίχνος ἐπίπλου!» (Η «Κράνιστα» κομπάται, ὅπως δοὺς οἱ τοιγάνοι, κατάχαιμα, ἐπάνω σὲ ἔνα εἰδος παπλώματος παραγεμμέσμενον με φερά χήνας. Σ' αὐτῇ τῇ κατάπταση τὴν ηγεῖσα διαν χροῖς νὰ χτυπήσῃς βέβαια τὴν ἀνύπορητη πόρτα τῆς καλύψας της, μπήκα μέσα στὸ «ενδιαίστημα» της. Μέλις μὲ ἀντίκρους, ἡ βασιλίσσα πετάχθηκε δρόμα μὲ μιὰ εὐκινησία καταπληκτική γιὰ τὴν ήλικία της — είπε ἐθδομάτια περίπου ἑταῖροι! καὶ μοι ἀνήγνωσεν πότισμα γὰρ φορέσση πρός την μητή μου τοιά μεσοφόρια! Αὐτὸν ἀποκαλεῖ τὴν μεγάλητα τιμὴ ποὺ μπορεῖ ν' ἀπονεμεῖ θῆτι Γιαγάγαν βασίλισσα σ' ἔναν συνήδειο πιστεύτη της. «Οταν ὅμως ὁ διερμηνεὺς τῆς ἐξήγησεν διτὶ ιμάους δημοσιογράφος καὶ δὲι εἰχα ἔθοιται ἀπὸ τὸ Παρίσιο μὲ τὸ ἀνεπόλλων, ἡ Κράνιστα ἔθρεξε στὴ γνωνία δύον εἰχε στοιχαμένα τὸ κονθέια της, καὶ γύρισε μὲ τοία μεσοφόρια. Σὲ κάθε νέον μουντέλο δὲ ποντίκους, φοροῦσα κι' ἀπὸ οἶνον συντηληγματικὸ μεσοφόριο! Κατ' αὐτή τέσσερα μεσοφόρια καὶ ἔνα μπολερό. Ή ίδιο κύρους τὴν ινάγκασην νὰ στοιλισθεῖ καὶ μὲ διάτη, τὰ κοιλί της, τὸ δαχτυλίδια τῆς καὶ δῶλο!» Εποιεὶ πειθα παρευσαίζονταν ἐμπρός απλά την!

τοτά της ...
Την ἐρδόησα πρὸ πόσου καιροῦ ήταν βασιλίσσα.
— 'Από... πάντα ! μου ἀπήγνησεν ὑπερῆφανα ἡ
κα. Είμαι μέρη βασιλίσσας. 'Ητε βασιλίδη μου προ-
σή νύχτα τῶν αἰώνων... Αγορεύετε διό ότι τοιχάνοι
γονιαὶ καὶ εὔθεταν γραμμῇ ἀπὸ τοὺς ἄρχαιοὺς Φα-
δικαῖα καὶ μέσα ἀποκαλούν· γυψους>, γιατὶ εἰμεθα ἂ-
νοι τῆς εὐγένειας
φυλῆς τῶν Αιγυ-
πτίων

πτιών.
Μιλοῦσε χει-
ρονομῶντας : αἱ
συγχρόνως κατα-
ρρόπιαν τούς : λας ὑπὸ^{της}
τῆς γῆς, οἱ δόποιοι
καταστρέψθουν
τοῦ πατρικοῦ.

— Καὶ σύ, ἀπὸ ποιὰ χώρα εἰσαι ; Ποιὰ εἶγε ή βα-

**ΛΕΝΚΑ
Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ
ΤΣΙΓΓΑΝΩΝ**

Τὸ Πάντζεθο, εἰ Ταγγάναι τευ καὶ ἡ
Βασιλίκης τευ. Τι γράφει γιὰ τὴ Δέλφων
ἡ Γαλλίς ἐμηταγγάδες Αὐτῆς Φα-
βιέ. Εἰς τὴν ἐποκοχέην λι ἐνιυνωσεις
της. Τι τῆς εἶπε ἡ Βοσίλια ην. Τὰ πε-
γματα μισθωτά της. Η τεμπελά της.
Ο 'Μεγας; εἰσιστατεσ σύζη γέσ της. Η θε-
κομίσα τα. Κλήψει κι ωραγεύει, πά-
νια καὶ πεσπετείες...

σίλισσά σου;...μὲρα θησεις στὸ τέλος.
— ‘Η Δημοκρατία! τῆς ἀπάντησα.

‘Η Κράνιπος· δὲν καταβεί στην ἀρχή· Ο-
υπό της ὑπόστασις νά ενόντοςη έστημεν ή
λέξεις Δημοκράταις· Η Κάτιος Δέντας ο Εγενό-
λόγιος· για εισιτήριον θάτε μετάδη δργάνι. Για
επί τών ιατρούματων, ηδές μεινά δηγάρια·
επί επένδυσης τελείωσης μέρα
την ξεπειριγμή τελέη έντες δηλώ τα μεσοφό-
ρον της.

Εαὶ τὸ οὐνέταιξις ἔτη γε τούθισε;

Ἐντίμη τε Δένια ἀπέκτησεν, διότις
ἔπειτα ποιεῖται, ὅποι διαρρέοτες «μερο-
νατικοὶ» συγγάννησι τῆς, κοινῶς νῦν φα-
ντας ταγγάνης οὐτούς. Οἱ τελεῖται λοι «ἰσχύη» συ-
γγάννης τές, εἰναὶ ἔνες για τοιούτων γάννης μὲν ἐπέ-
ντες στέφειν ἀπὸ ιητῶν, λέγοντες ἐπάνω
τα παραδόντα πουνκώματος ήτοι. Τί πανομό-
διμος! Κεντημένο, λευκό—ή τέ ως τό^ν
λευκό—, πού κατεβαίνει ἀπὸ τόν
λαυκῷ δις τὰ πόδια. Μοῦνη ζήτεις καὶ
αἰδής μερικά δημητρία. Μόλις τοῦ τά-
δυνος, τα κρύψει κάπως ἀπὸ τὸ μέ-
λοφον τον, ἀδιάφορος ἀν τὸν κιττάζο.

‘Ο σύζυγος τῆς ἐκδάντισας δέν κάνει τίποτε. ‘Ολη τὴν ἡμέρα τριγνώ-
ναίς αἱσθάνεται καὶ κοιμάται. ‘Η βασιλι-
σσα ἀκολουθεῖ τὴν ἔδια δίαιτα. Κι’ ἔτσι
τὸ βασιλικὸν ἀνδρόγυνον περνοῦντας τὸν
καιρὸν τοὺς τεμπελιάδιντας κι’ ἀδειοφ-
ρόντων γά τι καθά τε..

“Οσο για τὴν τροφὴν τους, και τὰ χρήματα πού τοὺς χρεῖανται ἔρχονται μόνα τους! Οι ταγηνάριοι ήδη ἀπὸ τὸ μονοκίν ταλέντο της ἡ ἀκόμη ἀπὸ μιλεψίες κ' ἀπὸ ἐλεμπούσες. Μα φορά τὴν ἔβδομάδα νή βασίλισσα διευθύνεται στὸ πολέμοι τοῦ Παντόβιου, συνδεσμονέην ἀπὸ μερικὺς ὑπηρόσους της. Ή μικρὴ συνοδεία προχωρεῖ δραγμά, μὲ τοὺς γερουσίας ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τις γεν. ἔκεις στὴν ιψών. Μόλις κανουν τὴν ἐμφάνιτη τῶν στὴν ἄγορα, οἱ χωριάτες φωνάζουν ἀνήσυχα μετα-
τὸν:

— Βάλε τὸ δέχτυ ! ..

Κοι πράγματοι ἐπάνω στις πατάτες,
στις νηστίδες και στις διάφορα ἄλλα
ἄπλιτσμένα ἔπειρεματα, οι πωλήσεις
στενόνυν νὰ ρίξουν ἑνα δίχιν, γά νά τά
ν ἀρόποτιν ούτια την τιγκάνιαν. Αύτοι,
προπερέστατα, μὲ τὰ χέρια σταθμώμενοι στὸ
πατούνην πάνωποι... Κι' δήμας, παρ' δὲ αὐτά,
μητὶ πρόσθιαν ἀπ' τὴν ἀγορά ἀκούγονται κραυ-
γῶν τῶν ἔποιθεν πε λήπτων.

στεινδουν νὰ φίξουν ἡγαντά
προφυλάξουν ἀπὸ τὴν προποντίητα τῶν τοιγάνιων. Αὐτές, ως
τόσο προχωροῦν ἀξιοπρέπειται, μὲ τὴν κέρια σταυρωμάτων στὸ
στήθος γιὰ νὰ μη καταστοῦν ὑποπτοί. Κι' ὅμως, πορ', ὅλ' αὐτά,
μόλις η ἐπίστοιμος πομπή περάσῃ ἀπὸ τὴν ἄγρα ταχογυντεῖ κραυ-
γεῖ καὶ θρήνοις ἐμέρονται τῶν ἔπαλθων πε ληπτών.

— Μοῦ λείπει ἔνα πουλερικό !

— Κ' ἐμένα, μοῦσκεψαν τὶς πατάτες!...
Κανεὶς ἐν τούτοις δὲν τολμᾶ νὰ περαπονθῆ, γ. αὐτή Λένκα ξέφρει νὰ κάνω ἔνα σωρὸς «μάγια» και οι χωριάτες την φοβούνται.

Πράγματι.. Ἡ Λένκα γγωρίζει νά προβλεψη το μελλον, είναι διεινή γνωσμάντις και λένε ότι ποτέ δεν έπωσε ξέπ σε ότι πραγματικά θα γίνεται.

